

Beatis Manibus

Ampliss. Consultiss. & Doctiss.

VIRI

Dn.

M. LEONHARTI
BAUDISII,

Scholarum,

primùm Lubenens. RECT.

deindè Lignicens. PRO-RECT.

tandem

Senatus ibidem Adsefforis

solertissimi,

dignissimi,

opt. meriti,

S S.

*Securus morte est, qui scit se morte renasci;
Mors ea non dicit, sed nova vita potest.*

Litteris

MICHAELIS KOCHII

Francof. March.

ANNO

CLIOCCXXXIIX.

BAUDISIUS scholico se pulvere librat in
auram
Ætheream. O læta cambia læta Schola!
Venti nō turbāt in vertice montis Olympi,
Schemata, depinxit qua geometra manu:
Nec sterilis cathedra, nec quas fert Curia, arena,
Turbida, BAUDISI, te violare queunt.
Maeste beatifico ducturus secula Olympo, &
Semper mansura festa quietis age!
At Tu, NATE, Pium virtute imitare Parentem,
Et Te sceptrā scholæ & civica sceptrā manent!

Tobias Magirus Acad. Viadrinae
na Prof. & t. t. Rector.

Epitaphia.

Eheu quā durum memoras & triste, Celichi,
Fatum, quo Patriæ stella corusca cadit!
Te puto, BAUDISI, quem sum complexus amore
Tanto, vix quantum lingua referre potest.
Imò tuus mihi testis erit Germanus, in orbe
Suave Ducis Lygij corq; decusq; cluens.
Nemo magis, quā Tu, caluit Virtutis amore;
Exemplar verum Tu probitatis eras.
Quid de salvifica dicam Pietatis amore?
Næ Tibi nil potius Religione fuit.
Te commendasti Musarum divite fructu,
Quo poteras summos anticipare Vivos.

Paucis:

*Paucis: Antiquā Virtute Fideq; fuisti
Vir, quod testantur Curia, Tempa, Scholæ.
Et tamen haud possunt vita producere fila
Virtutes, Pietas, Musa, Fidesq; tua.
Scilicet absorbet ceu nigra vorago carinam;
Abripit & subito sic mala Parca Bonos.
O Fatum durum! Sed nunc nova tempora vivis;
Vivis in orbe soli, vivis in orbe Poli.
Vivis in orbe soli, praclaro Nomine: vives
Dum Virtus, Pietas, Musa, Fidesq; vigent.
Vivis in orbe Poli, jam jam miser esse vetaris,
Nam tua mors non mors, sed medicina mali.
Nascendo morimur; moriendo vita paratur,
Mors fuit ad vitam janua certa Tibi.
Indumenta tua carnis, Leonharde, relinquis;
Ast mens jam in cælis nescia mortis agit.
Ergo quiescat edax luctus, dum reddere Vitam
Virtutes, Pietas, Musa, Fidesq; valent.*

Scripta à

Balthasaro Fünstero D.

IN terris anceps quod sit fortuna, Beati
BAUDISI factō mors inopina probat.
Pensum dum firmo vita deducere gressu
Pertentat, subito stamīna Parca secat.
Concidit in puncto: mens arcem deserit, artus
Frigent, sulcra ruunt corporis, umbra manet.

A 2

O fra.

O fragiles hominum sortes! quid tempora nostra
In mundo vita sunt? DOLOR atq; LABOR.
Per varios sortis casus, per mille pericla
Mortuus intra vit limina mente poli.
Pace quiescat humo Corpus, fac CHRISTE Redemptor,
Surgat in extremo stella novella die.
At Tu BAUDISI soboles suspende querelas,
Terrenum Patrem non revocare licet.
Lex sancita mori: merces justissima mors est
Peccato, serò, seu citò, certa venit.
Constanter calidis precibus confide supremo
PATRI, Te nullo deseret ILLE modo.

Melchior Polifius Med. Doct.
& in Acad. Viad. Prof. Publ.

Flebilis indignos Elegèta solvito crines,
Et lamentanti ferto fidelis opem.
Fle Pietas, fle sancta Fides, fle Candida Virtus
Et Musæ querulum nunc iterate melos.
Insuetum doctus meditetur carmen Apollo,
Et lyra Thræicii tristia Vatis amet.
O Ligium, potes hoc sub casu mittere fletus?
Nec, quæ circumstent undiq; damna, vides?
Flete Patres Patriæ, & generosa Corona Virorum,
Audiant ut miseros ad sita terra sonos.
Et Schola, Fierium sedes genuina sororum
Lugubri magnum tegmine cincta gemat.

Ad

Ad meritum cunctos non adspèranda dolorem
Causa vocet, stimuli quos Pietatis agunt.
Nam cecidit, cecidit lethali vulnere lesa
Magna Senatorum portio, & Urbis Amor.
Ab cecidit, cecidit, quo civis stante salutem
Cepit, & afflicto tempore sensit opem,
Quo vivente suos sparsit Schola virvida flores,
Undè habuit doctos Slesia tota viros,
Cujus ob eximias animi latatus Apollo
Dotes, & Charitum gestiit indè chorus,
Indè sacra ferto redimitus tempora Lauris,
Indè tulit meritis præmia digna suis.
Ab cecidit, cecidit veræ Pietatis Amator;
Antiquam coluit corde tenace Fidem.
Heu cecidit, cecidit! Tantum cecidisse dolendum est
Ergò virum. Quantum heu hoc cecidisse fuit!
At quid ego? Immanis nequicquam pectora fletus
Rumpit, & immensus distrahit ossa dolor.
Nam (soelus ô!) rapuit crudelis Parca Parentem
Quo mihi nec vitæ charior aura fuit.
Ab rapuit, rapuit crudelis Parca Parentem,
Qui solus Tutor, Spes mihi sola fuit.
En ego tantum unquam poteram sperare dolorem?
De tanto poterat mens monuisse malo?
Sic est. Cum terris patrijs, Laribusq; relictis
Appeterem Musas, Marchia diva, Tuas:
Heic, ubi vitiferos allabitur Odera colles,
Et stant Aonia culta Lycæa Dea,

Sapè

Sapè metu memini totos me condere Soles,
Sapè habuit frigus corpora, sapè calor.
Quid quod & in somnis monuit me pluria Morpheus?
Morpheus, dans dubiis sapè futura notis,
Nam (liceat triste ad Patris deponere bustum,
Omnia, natus quæ mihi dicat amor)
Cum placida fessus laxâsem membra quieti,
Terrebant animum talia visa meum:
Lubricus ad plumas immensis voluitur anguis
Orbibus, atq; meum vult petijisse thorum,
Et septem gyros, septena volumina ducit,
Sævaq; flammiferâ fauce venena vomit,
Ardentesq; oculos suffectus sanguine & igni
Torquet, & in tenebris lingua trisulca micat.
Jamq; thorum adscendit, partesq; inquit in omnes,
Quâ noceant calci dira venena mea.
Nec mora, dat vulnus, virusq; in corpore linquit,
Insequitur sanguis, consequiturq; dolor.
Hinc mihi dum lacrumis vultus atq; ora rigantur,
Excitor, atq; oculos nox erat antè meos.
Tunc verò in curas animus diducitur omnes,
Quid sibi, perpendo, somnia visa velint.
Ab quoties dixi: Quæ mentem in somnia terrent,
Indoctrinam doceas, Jova benigne, meam.
Multa mihi impendent, impendent damna misello,
Non frustra tantus concutit ossa metus.
O adsis, placidusq; juves, quodcumq; ferendum est,
O fac, fac, forti mente feram omne malum.

Non est, hoc certum, parvi res ponderis ista,
Certum est, eventus somnia habere suos.
Quod dictum, factum: Vix, ab vix tertia lustrat
Aurora infausto lumine cincta solum,
Continuò ignotas pennata allabatur oras,
Et ruit in nostram nuntia fama domum,
Fama, ferens celeres mihi nuntia dira per auras,
Commemorans chari funera mæsta Patris.
Heu mihi, qualis erat discenti talia sensus!
Ardentes lacrumis immaduere gena,
Et miseram ancipiti mentem formidine pressus
Obstupui, desit vox, steteruntq; comæ.
Hinc primum didici, quid somnia visa notârint,
Hinc didici tantis rebus habere fidem.
Quamvis sint aliàs hostis mala signa futuri,
Sunt tamen & ludus signa sinistra mei.
Ut Draco Lernaïs visus nocuisse venenis;
Sic nocuit dirâ cuspide Parca mihi;
Ille tulit nuda lethalia vulnera planta;
Hæc etiam cordis parcere dura mei,
Dum, mihi qui potior fuit ipso pectore, pro quo
Non renui quævis damna subire, necat.
O perchare Pater, nostræ Spes una Juventæ,
O Pater, ô vitæ regula sola meæ,
Sicne Tuam sobolem, terras exose, relinquis?
Siccine labentis est Tibi cura domus?
Non discedenti promissum tale dedisti;
Non hoc monstrarunt verba suprema mihi.

*Ab mihi si tantum misero data copia Nato
 Extremum tremulâ dicere voce Vale!*
*Quid nunc orbis agâ? Quid primum conquerar orbis?
 Nescio; nam sine Te consilium omne perit.
 Quin moriar tecum: sic, sic Pietatis honores
 Poscunt, poscit Amor, poscit & ipsa Fides.
 Ah moriar, tædet cali convexa tueri;
 Cur vivam, Vitæ cum Pater auctor abest?
 Mors optata Tuo me primum absolve veneno,
 Me pete, cuncta in me nunc tuatela jace.*
 Salve Terrâ parens, dum fata dolorq; sinebant
 Vixi, ô hæc meas accipe reliquias,
 Sic benè, sic lateri jungar ritè Parentis,
 Sic benè, sic tellus conteget una duos.

LESSUS

f. à Filio natu Majore
 in Acad. Viadrinâ March. Th. Stud.

E Heu, BAUDISI Virtus jam morte sepulta est,
 Interijt Ligij magna columna Fori.
 Eheu, BAUDISI Probitas Doctrinaq; victa est,
 Interijt Ligij magna columna Chori,
 Eheu, BAUDISI Sapientia vivida desit,
 Interijt Ligij magna columna Thori.

Sed quid cum gemitu mihi, quid cum fletibus, omnes
 Fletus & gemitus vicit in arce poli
 BAUDISI Virtus; nunc mens in sede beatâ
 Vivit multimodis accumulata bonis.

Cunradus Schöbelius.

